

Det er sådan, at når man besøger dem i forskellige sammenhænge og siger nogle af de her ting, er der stort set ingen kommentarer, før man skal til frokost. Så kommer der de dér 10-12 stykker, som siger: Bare fortsæt, men vi kan ikke sige noget selv.

Det er også givet, at Indenrigsministeriet – eller Finansministeriet i denne sammenhæng – der skal arbejde med det, bliver bundet af nogen, som sender dem af sted til arbejdet med det pålæg, at nu skal der ikke ske alt for meget, nu skal vi passe på ikke at få for megen uro i dette her.

Det er derfor, jeg ikke er inde og anbefale, at vi skal sætte nogen til at kigge på dette her for at tage politisk stilling, men virkelig lade dem sætte sig ned og analysere det.

Vi har nogle få på danske universiteter – et enkelt navn, Poul Erik Mouritzen f.eks., og der er en række andre, som kunne være med – og vi har garanteret utrolig veluddannede og dygtige mennesker med stor indsigt, der sidder i statsadministrationen.

Da vi lavede en socialreform i sin tid og havde en kommission dér, købte man også folk fri for at arbejdede med dette her og analysere det frit. Jeg ved, at man i Norge f.eks. med en leder, som man jo har gjort brug af i anden sammenhæng her i landet – bl.a. Finansministeriet – lavede et ret gedigent stykke arbejde over en 2-3-årig periode.

Jeg tror faktisk, at det er en stor opgave, dette her, men det er meget vigtigt at få lavet analysen for alvor, for vi er mange, der mener noget om dette her, men vi ved også godt, at vi ikke har det samme udgangspunkt og det samme syn og den samme fornemmelse af det. Og før vi har et gedigent grundlag, så vi kan tage stilling, når vi ikke rigtig længere.

Vi har rettet på det nogle gange. Da vi sidst lavede en ændring med nogle bysociale problemer, rettede vi på nogle forskellige ting. Bl.a. lavede vi noget i forbindelse med vejkriteriet, som vi heldigvis fik rettet lidt i sidste ende, men var det slået fuldt igennem, var der jo små kommuner, der lå ved siden af hinanden, hvor den ene tabte 3 mio. kr. og den anden vandt 2 mio. kr., for det ramte nu altså også skævt helt ud over det almindelige. Og det vil sige, at vi har så mange eksempler – jeg kan ikke nå at remse dem op her, jeg kan huske mange af dem – på, hvordan det rammer dybt, dybt tilfældigt.

Derfor er vi nødt til, hvis vi skal videre – for alvor videre – at have et ordentligt gennemana-

lyseret arbejde, og jeg gentager: som ikke er en politisk stilling til hverken struktur i dette land eller til, hvilket system vi skal have. Jeg kunne forestille mig, at det blev lidt mere objektive kriterier, end det er i dag, men selv det kan der være tvivl om på visse områder.

Og det er derfor, jeg ikke plæderer for, at det skal være noget bestemt. Jeg plæderer for, at vi får et fælles grundlag at beslutte os på; et virkelig gennemanalyseret grundlag, hvor vi tager hånd om alt, hvad der er af penge i de kommunale kasser, hvordan pengestrømmene foregår, hvordan det har virket over en længere periode. Det er et gedigent og et stort stykke arbejde, der skal gøres. Det er ikke noget, der gøres hurtigt, men jeg tror, at det er nødvendigt.

Det er rigtigt, som det er sagt, at undervejs er vi selvfølgelig nødt til at have andre arbejder i gang på kortere sigt, og undervejs er det vigtigt, at vi har de forhandlinger og får rettet de værste ting, så der ikke er nogen, som ryger ud over kanten i denne sammenhæng. Jeg tror, det er meget vigtigt, at det sker, hvis vi skal have det kommunale selvstyre til at fungere også fremover.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er hr. Ebbe Kalnæs' påstand om, at embedsmændene bliver sendt af sted med bundet mandat, der kalder mig på talerstolen.

Jeg vil godt sige, som jeg også har sagt tidligere, at jeg synes, at meget af det her er et politisk ansvar. Det er et politisk ansvar at tænke nogle modeller igennem, tænke nogle nye kriterier igennem og ende med at tage beslutning om: Hvor er det, vi vil hen? Hvad er det for et udligningssystem, vi vil have?

Jeg vil sige, at jeg synes faktisk, man får hurtigt og præcise oplysninger, når man stiller spørgsmål. På baggrund af de foretræder, vi har haft, og på baggrund af henvendelsen fra Det Skæve Danmark stillede jeg den 13. oktober tre spørgsmål til ministeriet, nemlig: Hvad er det for kommuner, der egentlig får gavn af selskabs-skatte, og hvordan ville det se ud, hvis den ikke blev fordelt til kommunerne? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål var: Hvordan ville det se ud, hvis vi helt droppede udligningen efter udgiftsbehov – det er 1,2 mia. kr., og det er i det store spil relativt beskedent, for samlet er bloktilskuddene vel omkring 28 mia. kr. – hvordan ville tingene se ud?